

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Ordningen urentabel for Landet som saadant, naar herved tages i Betragtning, at for det danske Samfund som økonomisk Helhed skal der jo regnes med den høje Pris paa Oliekager uden Tilskud. Der kan ogsaa fremføres mange andre Indvendinger, men det skal jeg paa nærværende Tidspunkt undlade. Jeg frygter, at en Tilskudsordning vedrørende Oliekageprisen vil virke saa usikker i mange Henseender, at man skal tænke sig nøje om.

Hvad endelig angaar det sidste Spørgsmaal: om det er rimeligt som foreslaaet at yde Tilskud til Eksport, skal jeg gerne erkende, at jeg anser Ydelsen af et saadant Tilskud for en yderst kedelig Sag. Set paa lang Sigt er det indlysende, at hverken Landbruget selv eller hele det danske Samfund som Følge af Landbrugseksportens Betydning for Samfundet kan være tjent med kun at kunne bestaa gennem det, man kalder Tilskud.

Her maa man imidlertid erindre, at dette hænger sammen med mange Ting, bl. a. ogsaa den, at Landbruget er frataget Retten til selv at disponere over Afsætningen af sine Produkter. Herigennem lægges af samfundsmæssige Grunde saa store Byrder over paa Erhvervet, at det ikke ene kan bære dem. Men det er ikke muligt at give Landbruget denne frie Dispositionsret over Afsætningen af sin Produktion, saaledes som Forholdene er i Dag. Havde Landbruget denne Frihed, var Tilskud ikke nødvendig.

Jeg har ved disse Forslag søgt at lægge et Helhedssynspunkt til Grund. Det kan næppe forundre, at en Efterkrigstid, som den vi nu oplever, er præget af gennemgribende Restriktioner—saaledes er det ikke blot her, men Verden over. Den frie Handel over Landegrænserne, som vi kendte den før, har vi ikke mere. Al Handel er blevet Statshandel. Det ligger derfor i Sagens Natur, at det Erhverv, der rammes haardest af Restriktionerne, maa være det, hvor der fortrinsvis produceres til Eksport. Saaledes har Staten i Virkeligheden overtaget Afsætningen af Landbrugsproduktionen. Landmændene kan ikke faa Lov til at sælge deres Varer paa de Steder, hvor Prisen er højest. Vi maa i Stedet sælge Varerne til Steder, hvor Priserne er mindre, for at skaffe de Varer hjem, Landet har Brug for. Derfor er det ikke alene nødvendigt, men ogsaa rimeligt, at Landbruget sikres Produktionsvilkaar lige med andre Erhverv, saaledes som det ogsaa i Enighed blev sagt sidste Aar af Samlingsregeringen.

Om Enkelthederne i de stillede Forslag tillader jeg mig i det store og hele at henvisse til Bemærkningerne til Forslagene, idet jeg dog lige skal fremhæve et enkelt Punkt. Det har været fremme i Dagspressen, at Forøgelsen af Produktionsprisen paa Smør fra 4 til 5 Kr. pr. kg, altsaa en Forøgelse paa 25 pCt., var urimelig stor. Fra Erhvervets Side er det imidlertid gjort gældende, at Overførselen af Overskuddet fra Smørordningsloven i indeværende Høstaar paa 18—20 Mill. Kr. til Smørordningsloven i det kommende Høstaar gør, at Sammenligningen mellem de 4 Kr. og de 5 Kr. er fortegnet. Det kan jo nemlig hævdes, at Overskuddet paa de 18—20 Mill. Kr. er Udtryk for, at Smørproduktionen i indeværende Høstaar har udbragt saa meget mere til Smørproducenterne end Lovens Afregningspris paa 4 Kr. pr. kg, og hvis man derfor vil foretage en rigtig Sammenligning af, hvad Stigningen betyder, burde man først lægge de 20 Mill. Kr. til Afregningsprisen, hvilket vil sige, at Afregningsprisen herefter vil udgøre 4 Kr. 12 Øre pr. kg. Stigningen kan herefter reelt siges at udgøre 88 Øre pr. kg eller ca. 21 pCt.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslagene til Vedtagelse, idet jeg beder om, at de maa faa en hurtig og velvillig Behandling.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Justitsministeren af Hoff [vedrørende Politistyrkens Fordeling paa dens forskellige Arbejdsomraader].

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 6627).

Forespørgeren (Hoff): Paa min Gruppens Vegne har jeg ønsket, at den højtærede Justitsminister over for dette høje Ting kunde faa Lejlighed til at fremkomme med en Redegørelse for, hvordan Landets Politistyrke anvendes paa de forskellige politimæssige Opgaver, hvis Løsning er Styrken betroet. Naar jeg har ønsket dette, skyldes det først og fremmest, at der ude i Befolkningen er megen Interesse for dette Spørgsmaal, og fordi man synes at have mange Eksempler fra den daglige Tilværelse, som tyder paa, at Politiet sættes ind paa Opgaver, som maaske synes af ganske underordnet Betydning, medens der samtidig ligger en lang Række Opgaver hen, enten uløste eller grebet an med en saadan Langsomhed, at det er vanskeligt for udenfor-